

«ЛЮДИНА-СОЦІУМ-ІСТОРІЯ»

(про проведення Міжнародної наукової конференції «XXVIII Читання, присвячені пам'яті засновника Львівсько-Варшавської філософської школи К. Твардовського»)

Кафедра українознавства стала співorganizатором наукового заходу європейського масштабу. Так, 12 – 12 лютого в стінах нашої Alma Mater відбулася Міжнародна наукова конференція «XXVIII Читання, присвячені пам'яті засновника Львівсько-Варшавської філософської школи К. Твардовського з теми: **«ЛЮДИНА – СОЦІУМ – ІСТОРІЯ: СКЛАДНОСТІ СУЧАСНИХ ВЗАЄМИЙ»**. Організатори конференції - «Інститут філософії, логіки і соціології», кафедра філософії Національного університету «Львівська політехніка», кафедра українознавства Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького.

Особливістю цьогорічної зустрічі науковців з України, Польщі, Канади було те, що у 2016 році виповнюється 150 років від дня народження Казимира Твардовського, засновника «Львівсько-Варшавської школи» - інтелектуальної формації, яка у першій половині ХХ століття згуртувала навколо себе учених з різних галузей наук і зробила **Львів центром філософського життя Європи**. З-поміж представників вказаного осередку були як польські (К. Твардовський, К. Айдукевич, Д. Громська, І. Домбська, Т. Котарбінський, С. Лесневський, Я. Лукашевич, Т. Чежовський), так і **українські дослідники** (С. Балей, М. Зарицький, Я. Кузьмів, О. Кульчицький, Г. Костельник, І. Мірчук, С. Олесюк, Я. Ярема).

Ідея учнівства, шляхетності університетської освіти яскраво постає у праці Казимира Твардовського **«Про гідність Університету»**, в якій учений висловив слушні думки, які не втратили значущості й дотепер: «Професія науковця і становище професора в Університеті є **мірилом гідності установи**, в стінах якої вони присвятили своє життя обраній справі. Університетський викладач перш за все мусить прислужитися об'єктивній Правді, він повинен бути її представником і глашатаєм з-поміж молоді і

суспільства. Це високе служіння почесне і шляхетне, але воно вимагає водночас не тільки відповідної інтелектуальної кваліфікації і відповідних професійних знань, а й великої стійкості духу і сильного характеру». Тож, не дивно, що постать Казимира Твардовського, його наукові розвідки і нині цікавлять інтелектуальну спільноту і об'єднують світ навколо ідей.

Географія учасників цьогорічної конференції охоплювала наукові центри: Київ, Львів, Полтава, Одеса, Харків, Дрогобич, Луцьк, Херсон, Суми, Івано-Франківськ, Дніпропетровськ, Вінниця, Тернопіль, Варшава, Краків, Торунь, Страград-Щецинський та ін. З-поміж понад 90 учасників – дослідники з провідних університетів України і Європи: Київський національний університет ім. Т. Г. Шевченка, Львівський національний університет ім. Івана Франка, Харківський національний університет ім. В. М. Каразіна, Харківський національний університет радіоелектроніки, Харківський національний педагогічний університет ім. Г.С. Сковороди, Національна академія керівних кадрів культури і мистецтва (м. Херсон), Східноєвропейський національний університет (м. Луцьк), Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького, Львівський державний університет внутрішніх справ, Дніпропетровський національний університет ім. О. Гончара, Сумський державний педагогічний університет ім. А. С. Макаренка, Національний університет «Львівська політехніка», Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка, Прикарпатський національний університет імені В. Стефаника, Полтавський національний технічний університет імені Юрія Кондратюка, Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка, Національна академія Державної прикордонної служби України імені Богдана Хмельницького, Національний лісотехнічний університет України (м. Львів), Тернопільський національний педагогічний університет ім. В. Гнатюка, Київський національний торговельно-економічний університет, Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича, Одеська національна академія зв'язку ім. О. С. Попова, Український державний хіміко-технологічний університет (м. Дніпропетровськ), Вінницький національний технічний університет, Українська академія друкарства (м. Львів), Луцький національний технічний університет, Одеський національний університет ім. І. І. Мечникова, Варшавський університет (Польща), Університет Ніколая Коперника в Торуні (Польща), Щецинський університет (Польща), Педагогічний університет ім. Комісії народної освіти у Кракові (Польща) та ін.

Від нашого університету доповіді з історії та мови проголосили к.і.н., доц. Єщенко Тетяна Анатоліївна, к.і.н., доц. Черкес Надія Дмитрівна, к.і.н., доц. Божко Наталя Миронівна, к.і.н. Гірна Наталя Мирославівна, к.філол.н. Сушкевич Тетяна Олександрівна.

У колі уваги обговорюваних проблем: семіотика українського та польського авангарду, наукова спадщина Степана Балея в контексті сучасних викликів України, людина та суспільство в контексті проблеми еміграції, ідея гібридності сучасного світу в акторко-мережевій теорії Брюно

Латура, природа і сенс людського буття, сучасне розуміння людини і цивілізації, проблема людини як антипода соціуму та історії, сучасні комунікаційні технології і фрагментація людського «Я», культурологічний потенціал освіти, Україна у сучасних цивілізаційних процесах, історія як комунікатор у міжнауковому процесі, критичне мислення, філософське навчання та філософське виховання, проблема «постлюдини» та способи її конструювання тощо.

Зокрема у доповіді Т. Клока «Проблема свободи в споживацькому суспільстві XXI століття» йшлося про те, що головна загроза людини – це її власне споживацтво, яке призводить до залежностей і віддаляє від свободи. Адже свобода не може пов'язуватися з невідповідальністю, фобіями, слабостями тощо. Час від часу людство забуває про те, що кожен з нас є, перш за все, Людиною, що ми народжені не лише для того, аби користуватися послугами і зручностями цивілізаційного буття, а й покликані виконати свою життєву місію». Водночас, як вважає Ірина Філіна, «неістинне» існування поглинає нас все більше і більше, ми перетворюємося на знеособлених манекенів, оскільки не встигаємо осмислити потік власного життя. Культура мислення, яка не спирається на культуру почуттів, не має жодних шансів. А почуття при сучасних швидкостях пересування в просторі, отримання раціональної інформації, послуг, зручностей не встигають набувати гуманістичної глибини, **не формують належної культури духу.**

Тож, Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького, один із найстаріших вишів Європи, став місцем діалогу культур на слов'янських теренах від Вісли до Дніпра, від Варшави до Києва, де Львів об'єднав в особі Казимира Твардовського Науку України і Науку Польщі.

*Тетяна Єщенко, доцент,
завідувач кафедри українознавства*